

Ewa Demarczyk, Groszki i Róże

Masz takie oczy zielone
Zielone jak letni wiatr
Zaczarowanych lasów
I zaczarowanych małw
Dla ciebie mały ogrodnik
Zasadził groszków tysiąc
W kapocie stracha na wróble
Pragnął ci miłość przysiąc
Więc z koszem groszków mały strach
Pierwszy raz spojrzął ci w oczy
O tysiąc więcej znalazł barw
Niż wyśnił sobie w nocy
I odtąd pod oknem twoim
Zaczarowany kamienny
Z bukietem groszków stoi
Strach romantyczny wierny
Masz takie usta czerwone
Czerwone jak pożar zórz
Zaczarowanych ranków
I zaczarowanych róż
Dla ciebie mały ogrodnik
Posadził pnące róże
Że tobą był urzeczony
Pragnął cię nimi urzec
I z róż naręczem przyszedł raz
Prosić o jedno twe słowo
Oślepił go twych oczu blask
Milczałaś kolorowo
I odtąd pod oknem twoim
I groszki kwitną i róże
Na modłę wiotkich powoi
Pną się i pną po murze
Masz takie usta czerwone
Czerwone jak pożar zórz
Zaczarowanych ranków
I zaczarowanych róż
Masz takie oczy zielone
Zielone jak letni wiatr
Zaczarowanych lasów
I zaczarowanych małw
Groszki i róże